

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-utca I. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca I-95 szám
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek

Legyünk lokál-patrioták.

Pécs, 1895. június 4.

(* *) A mi szűkebb hazánk, városunk parlamentjében ülnek olyan városatyák, a kik csak önmagukat képviselik, léven érték-képviselők, vagyis virilisták; de hála a nagy szervező Tisza-korszaknak, vannak ott olyan városatyák, és ezek az igazi városatyák, a kik a közönség bizalmából kerültek oda, a kiknek ottani magatartásuk kell, legalább kellene, hogy megfeleljen küldőik szándékainak.

Sajnos azonban, polgármesterünk uralma alatt itt nálunk kicsinyben is érvényesül az az elv, hogy „más politika nem existál, csak az én politikám.” Akarat csak egy van a torony alatt, a tanácsé, következésképp a polgármesteré, és legyen valakinek abban a diszes nagy testületben bárminő nagyra-törő, valóban hasznos eszméje közügyeink feljavitása körül, az hajótörést szenved, ha előzőleg meg nem nyeri az uralkodó polgármester bölcs atyai jóváhagyását.

Se szeri, se száma nem volna, ha elsorolni akarnók azokat a prepotens intézkedéseket, a melyek végigvonulnak a városi gazdálkodáson és annak grájzler-szisztéma szerint kultivált mikéntjén. A látszat valamely közgyűlési határozat kiforszírozásánál mindig a város java, tulajdonképpen pedig rendesen valami kedvenc ideának tüzel-vassal való létesítése.

Tetszett például, hogy ezuttal egyébbel elő ne hozakodjunk, a nemes tanácsnak rábírnia a közgyűlés nagy többségét, hogy végre-valahára az indóház és a Majláth-utca sarkán levő vízfolyóka, voltaképpen zökkenő, budapesti keramittal kiburkoltassék; mert hát nekünk is megvan az a magyar betegségünk, hogy jobbnak tartjuk a priori, látatlanban az idegent, mint a régen jónak ismert helyi készítményt.

A kisebbségnek, a mely nem az értékképviselőkből került ki, nem tetszett ez az aberdai ha-

tározat, hát megfelebbezte a belügyminiszterhez, abban a reményben, hogy ha talán ott nem is semmisítik meg ezt a határozatot, hát majd a hosszú idő alatt, míg a legfelsőbb fórum határozata leérkezik, talán jobban meggondolják a tanácsbeli urak a dolgot, és mégis csak elkészítetik helybeli származásu keramittal azt a zökkenőt, léven az régi óhaja az adózó közönségnek, a kinek különben teljesen mindegy, hogy kukutyini kövel, vagy pedig Párizsból hozatott politurozott faburkolattal is készítették el, a fő az, hogy egyszer már meglegyen.

Nem vezetünk statisztikát azokról a károkról, a mik azon a kritikus helyen a bölcs városi gazdálkodás folytán megestek. Ezer meg ezer tengelytörés, temérdek kifolyt bor, sárba hullott cukor és a pécsi kereskedő világnak mindenféle áruja tanuskodik róla, hogy ime, ilyen hanyag a mi általunk megválasztott előljáróság, hogy indolenciájával a mi határozott megkárosításunkat idézi elő.

De hát nálunk a copf járja, és a végletekig vitt „Rechthaberei” és ilyenkor, midőn a közgyűlés határozata klappol a városi urak akaratával, hát erősen verik a mellüket, hogy annak úgy „múszáj” lenni, a hogyan a közgyűlés határozta, vagy sehogy.

És éppen ez a „sehogy” az, a mi bennünket ismételve felszólalásra bír. Mióta az az ominózus felebbezés elment a miniszteriumhoz, azóta legalább takarója van a tanácsnak, hogy „Lássátok, szívesen megcsináltatnók azt az utat, de hát akadékoskodó polgártársaitok nem egyeztek bele. Jövöre tehát ne választatok ilyen ellenzéki hajlamu képviselőket, hanem olyanokat, kiket mi jelölünk ki nektek, mint díszmamelukokat.”

Nem úgy urak! feleljük mi, az az adózó polgárság eszére tér, és azt mondja, hogy „Igenis, majd gondunk lesz reá, hogy valamennyi képviselőnk ott a városházán a mi embereinkből kerüljön ki, a kik majd körmükre koppantanak azoknak, a kik például a közgyűlés tudta és bele-

egyezése nélkül, „utólagos jóváhagyás reményében” adják ki a városi munkálatokat protezsált vállalkozóknak, és mikor grájzler-módra az örökösen hangoztatott takarékoság mellett valóságos pazarlást visznek véghez a város vagyonával.”

Azóta emberáldozatot is kívánt az a zökkenő, de még se fogtak a megcsinálásához. Bizonyára megvárják, míg leérkezik a megfelebbezett határozat, a mely ha helybenhagyó lesz, úgy ám megcsináltatják, de ha a kisebbség kap oda fönn igazat, úgy majd a tanács fog felebbezni a jól informált minisztertől a jobban informált miniszterhez.

Bizony elkelt volna nagyon, hogy a szentlélek reájok szállott volna tízes nyelvek alakjában a mi igazán akadékoskodó városatyáink fejére, hogy öntudatra ébredtek volna, mely meg-sugja vala nekik: „Mi vagyunk a közönségért, és nem a közönség mi értünk.” Ők megfordítva hiszik.

Hirek.

Pécs, 1895. június hó 4.

— (A püspök állapota.) Dr. Dulánky Nándor megyés püspök egészsége korántsem oly ki-elégítő, mint aminőnek azt egyes lapok írják. Oly nagyfoku gyöngeség lepi meg időközönként, hogy hozzátartozói most már látják, hogy a püspök napjai jóformán meg vannak számlálva s épp ezért a helybeli klérus előkelőbbjei közül egy-egy naponként meg szokta őt látogatni nádasdi nyaralójában. A pécsi papnöveldében az idén végző három papjelöltet Kalocsán fogják papokká szentelni.

— (Alapítvány.) Évenként 50 forinttal dotált s élethossziglan tartó alapítványra nyit pályázatot a katonai előljáróság. Hess Henrik báró tábornagy alapítványa ez, melyre a legénységi állományba tartozó rokkantak pályázhatnak, kik vagy az 1848—1849-iki harcban, avagy az 1859-ik olasz hadjáratban részt vettek, ez utóbbiak előnyben részesülnek. Pályázhatni f. évi augusztus hó 1-ig.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Bors levante.

(Tragikomédia.)

Múza, ki engemet mindég segítettél,
S lantomnak hurjain nótákat pengettél:
Kérlek jőjj! s adj belém buzgalmat, szellemet,
Hogy kiérdemeljem az olimpi nevet.

Andra moi ennepe, . . . Az az, hogy bocszánat,
Hogy ily fura nyelven nyitottam fel számat.
Férniat éneklek, ki erős volt s bátor,
Állán legény toll sem pelyhedzett ámbátor.

Messze, túl a völgyön, a bércek honába,
Hol sziklára torpan a vad zerge lába;
Hol nincs világ zaja, hol csendesség honol,
Hol sziklatrónusán a fergeteg trónol.

Hol százados fákra a szeder indája
Nagy kacskaringókban kapaszkodik rája:
Oda viszlek mostan jámbor ember fia,
Hol a füled mellett dörg az isten nyila.

Ott áll a vár, mintegy király koronája
Lábait mosdatja Réka viznek árja.
Mint ősz király a szirt hótakart ormival,
Hol a visszhang szódra százszor visszarivall.

Párducos ósöknek büszke unokája,
Az öreg Balambér lakik bent a várba.
Ott őrszi kincseit, sok drága marhaját,
Aranyát, ezüstjét, harci paripáját.

Régi buzogányát, ősei fegyverét,
S mit úkapja viselt, a párducos mentét.
Villogó szabályját nem eszi a rozsdá,
Hejh! pedig régen volt, a mikor forgatta.

De a legszebb kincse egész vagyonának;
Legszebb igazgyöngye élte alkonyának:
Leánya Imola, a kiben reménye
Legszebb sugár: lánya hollószeme fénye.

Mikor este-este a nap lenyugodván
Mohos sziklacsucot csókodosa hegyormán,
Lágyan suttog-buttog az esteli szellő,
S midőn a hold csillag apródival eljő

S szerelemről beszél a vén fák levele,
Szerelmet lehel ki a sziklák kebele;
Lassan, szökve bujva, mintha bizony félne,
Jő egy ifju vadász a vár közelébe.

Puzdrája üres már, nyila vállra vetve,
Kardja, parittyája ott van szinte vele.
Kacagánya párduc, oldalán kobozza,
Kezeivel annak hurjait fogdozza.

Termete felséges, királyi lehetne,
Hogy ha egy kicsit több arány volna benne.
De lába majd nyakig, s keze bokaig ér,
Foga a szájába, alig hogy belefér.

Elfárad a szem míg száján végig futhat,
Nyaka mint a thermo-pilei szorulat,
Oly vékony s oly hosszú. Hát még a két füte,
Mintha volna egy egy szélmalom kereke.

Haja is gyönyörű. Ég mint a tüzlángja,
Bele is szeretett hét vármegye lánya,

Az az, hogy csak akart, de szegény fejének
Biz kosarat adtak s véle gunyt üzének.

Szóval, szép levante ez az ifju vadász,
Ki hogy ha kiáltod a Bors névre vigyáz.
Nem egy leány szívét, törte őssze porrá,
Legalább jómaga ezeket gondolá.

Tehát ez a vadász, ez a szép levante:
Balambér lányának boldog szerelmese.
Tudom, hogy erre forr bennetek a méreg,
De lecsillapitom; erre még ráérek.

Hát elég az hozzá, Bors levante szépen
A halavány holdnak, halavány fényében
Leveti párducát, oldaláról kobzát
És kezd rajta egy hön szerelmes nótát.

Nagyokat sóhajtoz, s szusszog még nagyobbat,
Hogy kobza hasából csalja a hangokat.
Felemeli szemét a csillagos égre,
Mintha dala hangja odáig felérne.

Dalol szerelemről, dalol boldogságról,
Kies völgy ölében egy kicsike házról,
Hol boldog ifju pár s szerelemben él.
Szép tavasz honáról, hol a napsugár kél.

Nem csoda tehát, hogy e büvös dalra
Jó öreg Balambér el sem is alhata.
Forgolódik ágyán, hanyja, veti magát,
Kezdi emlegetni azt a Ponciusát.

Annak a bolondnak, a ki ilyen este
Dalolni, ordítani annyit már nem restel.
Jobb volna, ha most már menne a pokolba.
Ilyenforma a vén várur gondolatja.

— **(Családi ünnepély.)** Sável Kálmán kuriai bíró, a pécsi kir. törvényszék elnöke és neje Szabó Irma ma ünnepelték meg családi körben házasságuknak 25-ik évfordulóját. Az általánosan tisztelt családot melegen üdvözlötték és alkalomból a nagyszámú ismerősök, kiknek jókívánatához magunk is csatlakozunk!

— **(Pünkösdi ünnepségek.)** Verőfényes nap volt a két ünnep alatt, a szabadba vágyott mindenki. Pünkösöd vasárnapja csak úgy, a hogy otthon tartotta a nép sémét, de már hétfőn keresve kellett keresni embert a városban, a ki csak birta, szabadulni igyekezett a város fülledt levegőjéből, — ki a szabadba! — es volt a jelző. Csakugyan nyitást az eszreke menő emberességtől az „Uj sörgyár“, „Üszög“ és „Tettye“. Vig muszika, bor, sör, kacagás, derült arcok s tánc tették ünnepélyessé az egyes mulatóhelyeket; végre bucsut intett a lemenő nap a láthatárról, oihelödni kezdett a mulató publikum s visszaért a városba.

— **(Tornaverseny.)** A helybeli kir. főreáliskola tanuló ifjúságának tornaversenye, mely egyszerű nyilvános tornavizsgálat leendő, f. hó 5-én, vagyis holnap délután 5—8-ig a városi tornacsarnok nyári gyakorló helyén fog az ifjúsági énekkar és a 44. gyalogezred zenekarának közreműködésével megtartatni. Az énekkar részéről ez alkalommal a következő dallamok kerülnek katonai zenekari kísérettel előadásra u. m. 1. Induló „Faust“-ból Gounod K.-tól, 2. „Vadróssa“ Schubert F.-tól, 3. „Üdvözet az erdőhöz“ Abt. F.-tól, 4. Magyar népdalok, 5. Induló a „Subanc“ból Konti Gy.-tól.

— **(Hymen.)** Philipp Ferenc dr. mohácsi ügyvéd, ki tanulmányai legnagyobb részét városunkban végezte, eljegyezte özv. Herger Jánosné leányát — Szilviát.

— **(Művészestély Mohácson.)** Meglehető műveltségben részesültek a mohácsiak az elmúlt csütörtökön. Ney Dávid, Liedl Ferenc, Funták Ágnes és Vincze Zsigmond hajóztak le az ország szívéből Mohácra, hogy az élvezetből, mit a pestiek majdnem ingyen élveznek, a mohácsiaknak is juttassanak egy keveset. Tapsvihar hangzott a nagyvendéglő termében Ney dalai után, melyek közül különösen a „Jó éjt, légy boldog“ s „Drága gyöngyöm, itt hagylak már örökre“ című idézett elő legnagyobb hatást. Ezután Liedl Ferenc mesteri hegedűjátéka, Funták Ágnes kellemes éneke s Vincze Zsigmond megragadó zongorajátéka gyönyörködtette a publikumot, elfelejthetelen perceket vésvé emlékkébe. Másnap a művészek Bajára utastak.

— **(Visbe fult.)** Baranya-Monostoron — mint onnét levelezőnk írja — e hó 1-én Bánács Nicsa juhásznak fia a község határában levő víztócsában megfürdött, fürdés közt vigyázatlanságból belefult, mire segítség érkezett már halva volt.

— **(„Nem müle, sag füle.“)** Tegnap este afféle nagyszabású katonai mulatság volt a vasfürdő tágas helyiségében, hol a mindenféle fegyvernemhez tartozó hadiak kedvükre ünnepelték a piros pünkösödöt keblük megtestesült ideáljaival. Valamelyik parázsszemű szobacica fölött összeveszték a 44-es és honvédbakák, a minek a levét egyik jámbor tiszt

kutyamosó itta meg, amennyiben lecibálták helyéről a fülét. Mikor astán a rend éber őrei csendet csináltak a harcolók között, és egynéhányát elvitte a „patroly“, a kutyamosó is megtalálta az elcsesztett fülét a porondon sértetlenül. Papiroosba csomagolva beállít vele a napos káplárhoz. — Hát mi van abban a papiroosban, — kérdi a belépőtől a káplár — talán valami fülemüle? — Nem müle, sag füle, volt a sváb származású baka felelete, a kit astán fülének helyre-tétele végett beszállítottak a kórházba.

— **(Összpróba Bányatelepen.)** A „Pécsi daloskör“ s a „bányatelepi daloskör“ által f. hó 13-án rendezendő majálisnak pünkösöd vasárnapján volt az első összpróbája Bányatelepen. Délután 4 órakor tartották meg szép sikerrel a próbát, mely után az 1000 éves gesztenyefához vonult az összegyűlt intelligencia. Ott voltak Schmidt bányatelepi tanító, a daloskör elnöke, Christóf plébános, Lucz rendőrkapitány s számosan, kik áhitattal élvezték a pécsi daloskör szébnél szebb dalait. Esti 8 órakor a „pécsi daloskör“ szerenádát adott Schmidtnek, ki meghatva köszönte meg e kitüntetését, hálás szavakkal felelt Kaufmann alelnök felkészítőjére. A főpróba f. hó 7-én tartatik meg a „Vigadó“ termében katonazene kísérettel.

— **(Megörült.)** Egy Sztupa nevezetű szigetű külvárosi borbély már több ízben kért az utcán Walter kanonoktól száz forintot — vallási célokra. Tegnap is beállított hozzája és oly fenyegetésekkel akarta kivánságát kiereszkölni, hogy a kanonok ur telefonozott a rendőrségre, honnan azonnal megjelentek a kiküldöttek és az éktelenül dühöngőt lefűlélték és beszállították a városházára. Itt aztán csakhamar meggyőződtek róla, hogy örülttel van dolguk, tehát beszállították a megfigyelő osztályra. Sztupa már régibb idő óta tanusit ilyes viseletet, szombat délután több polgárt megtámadott és alaposan meggyomozta őket, mert nem adtak neki száz forintot. Ugy látzik, hogy az a száz forint a rögeszméje. Valószínűleg a Lipótmezőre szállítják.

— **(Adakozás.)** A havi hegyi kőkeresztre ujabban adakozott Bedő Imre 2 frt.

— **(Kiss György szobrai.)** Az új ország-ház legékesebb díszé a nagy szoborgalleria lesz. A szobrokat huszonöt szobrász készíti. A mi Kiss Györgyünknel a következő alakokat rendelték meg: Péter, Aba Sámuel, Jurisics, Edrödy Tamás és Zrinyi Miklós. Nagysága a szobroknak 1.90—2.20 m. m. magasság közt váltakozik.

— **(Mulatság Beremenden.)** Mint tudósítónktól értesülünk, pünkösöd hétfőjén igen sikerült mulatságot rendezett a beremendi polg. olvasókör az uradalmi erdőben. A szép számmal jelenvolt közönség nagy kitartással táncolt késő éjjelig. Biczó Gusztáv az olvasókör buzgó elnökét illeti a jól sikerült mulatság rendezésének érdeme. A tiszta jövedelmet a kör könyvtárának gyarapítására fordítják.

— **(A király képe.)** Holló Zsigmond Perczel utcai műtermében kézen áll a posta és távirda igazgatóság által megrendelt királykép, mely ő felségét lovastábornoki egyenruhában, a legutóbbi időkből ábrázolja. A gyönyörű kivitelű kép eredetijét

Vita bécsi tanár festette és jelenleg a pécsi püspöki rezidenciában van elhelyezve, mint ő felsége ajándéka. A posta és távirda igazgatóság egy igen szép képhez jutott és nagyon helyesen tette, hogy nem ment messzire, mert helybeli festőnk, a ki mint arcképfestő valóságos speciálista, derekasan megfelelt feladatának.

— **(Kir. közigazgató kontra szolgabíró.)** Barna Lajos dr. sásdi királyi közigazgató egy ízben a következő kijelentéssel élt: „A hegyháti járás körjegyzői rongy emberek!“? Multak napok, hetek s es idő alatt kissivárgott e mondás az egész hegyháti járásba, miért is Páhok Béla kapos-szekcsői és Kisfaludy Dezső márfai jegyzők f. évi március 15-én beállították Barna drhoz, s felvilágosítást kértek e mondásra nézve. Barna Lajos dr. hamar végzett, ugyanis alávaló, hazug gazembernek nevezte azt, ki ő róla azt állította. Nem sokára e történet után Kisfaludy Dezső és Bach János jegyzők, mint Rapun Aladár sásdi szolgabíró megbízottjai kérdőre vonták Barnát, — fegyveres elégtétel elfogadásával, vagy ajánlásával nem voltak megbizva — adjon bővebb felvilágosítást az ügyre vonatkozólag. Elég az hozzá, a segédek azzal állítottak be Rapunhoz, hogy meg kell vinnia. Rapun pedig, jóllehet kerülni akarta a provokációt, mit volt mást tenni, mint f. évi március 19-én Pécsen a Frigyes kaszárnyában megvívott Barna Lajossal. Első csepp vére határozta a segédek, de az sem folyt, Rapun csupán egy lapos vágást kapott. A kir. törvényszék Nagy Géza dr. vádbeszédének a Liber György dr. — Rapun védője — védbeszédének meghallgatása után Barna Lajos drt. 1. havi, Rapun Aladárt 1 heti, Rapun segédeit Bach Jánost és Kisfaludyt 2 heti, Barna segédeit Simonkovicsot és Polgárt 1—1 heti államfogházra ítélte. Rapun Aladárt kivéve, a többi vádlottak telebbezést jelentettek be.

— **(Verekedő atyafiak.)** Mint minden ünnep vagy vasárnap, úgy a pünkösdi ünnepek sem maradhattak el veszekedés nélkül. Póla Mátyás és ifju Póla Mátyás, valamint elmaradhatlan társuk Walter József budai külvárosi polgárok pünkösöd vasárnapján egy „hangra“ leültek a „Bolikányi“ uszoda mellett levő csárdába. Szép lassan iddógáltak, mikor egyszer csak az egyik Póla a mellettök álló sörös hordót, mely még egészen tele volt, a zöldes bolikányi tóba dobta, s azzal egy nagyott kurjantott: „Most jól mulatok!“ Ezen aztán iszonyuan összeveszték vele társai, hogy meri azt tenni, az ő pénzük is benne van. Szó ami szó, tettelegességre került a sor, tüttötek, verték egymást, végre a rendőrség közbe lépett, s valahogy lecsendesítette a már vérrel borított veszekedőket.

— **(Gyalogsági hívó kürtjelek.)** Egyik fővárosi lap után közöljük, a mennyiben bennünket is érdekel, hogy a 44-es Albrecht ezrednek hívó-jele: „44-es baka siess, megfőtt már a zupa“; az 52-ösé: „Baranyai baka siess ide!“ A 19-ik honvédezedé: „Verd meg isten a gózkocsi kerekét.“

— **(Zöldajtási tanfolyam.)** A pécsi városi szőlőtelepen f. hó 6., 7. és 8-án zöldajtási tanfolyam lesz, mely teljesen ingyenes és résztvehet benne minden szőlőtermeléssel foglalkozó egyén. Jelentkezni lehet Radócsay hegybírónál.

kapjon. De különben is olyan gyanutlan, ártatlan és nyílt természetű volt megáldva, hogy szinte szánalommal vegyes tiszteletet érzett az ő véleménye szerint agg tanítója iránt.

— Jól érzi e ön magát ebben a szobában? — kérdé egy alkalommal Egyeditől.

— Jól? Én? . . . hebegte Egyedi.

— No igen? mert, . . . én azt hiszem . . . ez a szoba olyan barátságatlan!

És igaza volt. Nem volt abban a szobában más mint könyv; az asztalon, az ablakpárkányon, a földön, mindenütt csak könyv és irás hevert. Függyönynek nyoma sem volt, de annál több volt a por mindenfelé. Egyedi együgyűn és vigasztalanul bámult csevegő tanítványára, a ki leirhatlan kedvességgel magyarázta tovább.

— Nehány virágot, egy pár növényt, ide, amoda s meglátja, mennyivel életteljesebb lesz ez a szoba mindjárt.

— Virágot? Szereti ön a virágokat? — kérdé Egyedi hirtelen.

— Nagyon. A virágokat is, a cukorkákat is végtelenül szeretem.

S most Egyedi egy nagyot hazudott, akkorát, hogy sárgás arca szinte vérpirossá vált s azt sem tudta, hova rejtsé el tekintetét, mialatt a következőket mondá:

— Mennyire örülök ennek! Van t. i. egy tanítványom, a ki ilyesmikkel szokott kedveskedni nekem. Szorgalmas gyermek különben. De hát mit tegyek én az édességekkel. Felajánlhatom e mátlól kezdve ezeket az ajándékokat önnek kisasszony?

Margit egy kicsit vonakodott ugyan, de azután nagy kegyesen elfogadta a virágokat is, a cukorkákat is, sőt meleg kézsorítással köszönte meg tanítója szives figyelmét. S Egyedi képzelete mind izzóbbá, ékesszólása mind tüzesebbé lön . . . a papíron.

Egy napon azonban hiába várt tanítványára.

De ez még mind semmi, most jön csak a java. A dalból kihangzik egy szó, s ez: Imola. Csak ez kellett neked még szegény levente, jobb volna, ha a föld mindjárt el is nyelne.

Felült most az öreg a medvebőr ágyon. Dalolja Bors vitéz „kebeledre vágyom.“ Oda ám, pokolba, adta beste fia, Üssön beléd mindjárt tüzes istennyila.

Majd adok én neked ilyent kiabálni, Becsületes ember lányát így gyalázní. „Ez már csak cudarság“ s szolgálának szólott: „Kergessétek rögtön el azt a bolondot.“

Fut a bős szerelmes, repül kacagányja, Lábait mint a szél olyan gyorsan hányja. Ijját, parittyáját, mindent ott elhagyott, S midőn már messze volt, káromkodik nagyot.

Hát ebura fakó, ezt érdemeltem én, Lányoktól becézett deli, ifju legény. Szólt, s odább ballagott szíve fájalmával. Hét országra szóló gyászos kudarcával.

Kedves barátaim nyugodjatok hát meg, Ti meg fiatalok meg ne ijedjete; A bájos Imolát még megkaphatjátok, Csak ti's ne adjatok neki szerenádót.

Bartha Kálmán.

A tudós.

Egyedi ama tudósok közé tartozott, a kik rendkívül sokat összetanultak s a tudomány minden mezéjén otthonosak. Egész életét a tudományoknak szentelte, annélkül, hogy valami becsavagyó óhajai

vagy céljai voltak volna. Kötetet kötet után irt s a filozófia legnehezebb problémáival megbirkózott, de soha sem jutott eszébe, hogy irodalmi termékeivel a nyilvánosság elé is lépjen. A veleszületett bátortalan-ság eleve is előlt benne minden ilyenféle gondolatot. Kenyerét magánleckék adásával szerezte s tanítványainak halás szülei a viláért sem ajánlották volna őt tovább, nehogy elkapassák.

Egy szép napon azonban egy csinos fiatal lány kereste fel, hogy tőle francia leckéket vegyen. Egyedi ezer örömmel fogott a tanításhoz, mert hiszen az irás és olvasás örökös beoltásának egytormasága végre is untatni kezdte már. Azután meg az új növendék annyi érdeklődéssel forgatta az ő könyveit, hogy már előre is bizonyos rokonszenvet érzett iránta.

Abban állapotok meg, hogy nem Egyedi fog Margithoz járni, hanem megfordítva, mert Margit egy szeszélyes nő társalkodónéja, a ki semmi esetre sem engedné meg, hogy valaki naponkint ellátogasson az ő házába. Az illemmel pedig Margit akképpen végzett, hogy a tudóst nagyon-nagyon öreg embernek tartotta s azonkívül ismerősének egy kis leánykáját vitte el magával mindig az órára.

A társalkodónő könnyen tanult s a tudós öröme napról-napra növekedett; lassankint úgy hozzászókkott növendékéhez, hogy végre már lépteit is leste, a félig nyitott ajtónál visszafojtott lélekzettel várta megjelenését s órákon át elmerült az ő kis kezeinek feladatképpen odavetett vonásaiba. A leckék első pár perce alatt mindig zavart és szórakozott volt s biztosra vette, hogy bátortalan-sága százszor is az arcába kergette a pirt, a mig Margittal szemben ült. Szegénynek szíve is gyorsabban dobogott már, úgy hogy az igazi okot maga-magának sem mervén megvallani, betegség közeledésétől kezdett tartani.

Margit mindezt nem is sejtette. Egyszerű polgárleány létére csak azért tanult franciául, hogy később valamely előkelő uri családnál jobb helyet

— **(A kőbányai sertésvész)** mint a jelek mutatják, nincs eléggé jól elszigetelve, mert hol itt, hol amott üti föl fejét. Somogyvármegyéből, különösen a Dráva vidékéről nagyon rossz hírek érkeznek — magán uton, mert a hatóságok szörnyű mód titkolóznak. Somogy-Berzencsén a kőbányaihoz hasonló sertésvész ütött ki, több száz darab hullott el pár nap alatt és nagyon félt, hogy a somogyi nagyobb sertésletelepekre is behurcoltatik a járvány, bár a barcsi sertésbiztosító részvénytársaság és Széchenyi Ferenc gr. tárnócai uradalma minden emberileg lehetővé elkövezték, hogy megakadályozzák a vész behurcolását.

— **(Temetés temetés nélkül.)** Furcsa állapotokat világit meg a f. hó 1-én elhunyt Pákay György esete. A rokonság ugyanis a Wranitsch féle temetkezési intézettel megegyezett az eltakarításra, kiegyenlítvén előre az eltakarítási költségeket. A temetés 3 óra d. u. 4 órára volt kitűzve. A gyászházban össze is gyűlt a végtisztességet megadó nagy serege, a pap és kántor elvégezték a funkciójukat, de nevezettet eltemetni nem lehetett, mert a sír nem volt meg a s. v. a. Mindenesetre vétkecs könnyelműség; és nézetünk szerint felelősségre volna vonandó, a kit a mulasztás terhel, és ha a sírásó ur csinált magának pünkösödöt, úgy el kellene rövid uton csapni. A végső nyughelyet nélkülöző halott a tegnapi napot és éjszakát a halottas házban töltötte elföldéletlenül.

— **(Bucsuestély.)** A mohácsi posta és távirata hivatalnokai — mint tudósítónk értesít — hétfőn este abból az alkalomból, hogy kartársuk Márkus József postatiszt Mohácsról eltávozik, bucsuestélyt rendeztek, szebbnél szebb felköszöntőkkel bucsuztatva el évek óta velük működő kollegájukat.

— **(Mohács-bátaszéki vasut.)** Leopold Lajos, a bátaszék-mohács baranyavári vasut engedményese szerdán Mohácson volt s az általa tervezett vasut érdekében érintkezésbe lépett a város irányadó köreivel. Az engedményes egyénisége és nyújtott felvilágosításai azt a benyomást tették mindenütt, hogy ő nem csupán üzleti, hanem egyuttal közérdekből is a legkomolyabban kívánja a vasutat — még pedig mielőbb — létesíteni. A mérnökök már e hó folyamán fogják a szükséges előmunkálatokat megkezdeni s az engedményes még az ősszel fog méltányos számú törzsrészvények aláírása végett az érdekelt községekhez fordulni.

— **(Kaposvári diákok Szigetvárott.)** Pünkösöd hétfőn, vagyis f. hó 3-án mintegy 20 kocsin érkezett meg a kaposvári gimnázium ifjusága, 10 tanár és igazgatójuk vezetése alatt. A város határában bizottság fogadta az érkezőket, mely után az összes vendégek gyalog jöttek a városba dob és trombita szó mellett. A Zrinyi-szobor körül felállott vendégeket a város nevében Tóth István ügyvéd üdvözölte, honnét az összes vendégek a szigetvári olvasókör helyiségébe vonultak, a hol a város polgársága vendégszeretettel villás reggelivel vendégleltetett meg.

Rendes megjelenésének órája már rég elmúlt s ő még sem jött. Ő pedig forró homlokát az ajtó fél fához szorítva várta s várt . . . csak várt, . . . késő éjjel. Azután odaült íróasztala mellé, a melyet még az ő keze rendezett s tenyerébe támaszkodva merev szemekkel bámult az éj sötétjébe.

Már nem lehetett el, nem élhetett többé nélküle.

Alvajáró módjára bolyongott. — Még csak eszébe sem jutott soha, hogy Margit egyszer csak elmaradhatna s hogy ő soha sem láthatná őt többé. — Még csak nem is gondolt rá, hogy egyszer majd csak megint egyedül kell maradnia. — Egyedül!

Várt, nap nap után várt. — Nem tudott dolgozni, nem evett, nem aludt, csak várt. — Ajkai kiszáradtak s aggodó pirült ki esett arcára. Vagy íróasztala előtt ült, vagy ajtaja mellé kuporodott hallgatódva.

Végre! A hatodik napon, végre! De mintha valami idegenszerűség ömlött volna el Margit lényén! Mindegy, ő eljött s szinte kedve lett volna letérdelni az ő istennője előtt.

Margit azonban mit sem vett észre Egyedi igazgatóságából; sokkal inkább el volt foglalva önmagával. Megfogta tanítójának mind a két kezét s sugárzó boldogsággal tekintett szeméi közé:

— Nem haragszik rám, ugy-e? Nem jöhöttem el, . . . írni pedig nem akartam, mert minden áron személyesen kívántam elbucuszni öntől. — Hiszen — — — ön mindig olyan jó volt hozzám, azt hittem hát, hogy ön jobban fog örülni az én boldogságomnak, ha személyesen mondom el. — Gondolja csak, . . . eljegyeztem magamat.

S Egyedi Margit kezeiben feledte kezeit.

— Nos? Hát önnek egyetlen egy szava sincs? pedig azt hittem, hogy ön érdeklődik — folytatta Margit neheztelve.

— Én? Oh nagyon . . . nagyon örvendek.

S a világ egyet fordult vele, szívéhez kapott és alétlan terült el elvesztett anyyala lábainál.

A „gábli” után ismét a szoborhoz vonult a fiatalág, hol is a Hymnus eléneklése után egy tanuló Vörösmarty ódáját, egyik pedig es alkalomra irt saját szerzeményű ódáját szavalta el nagy sikerrel, miközben a szobrot megkoszorúzták s utána a szöveget énekeltek. Az ünnepélyes jelenet után az ifjuság a várba vonult a nevezetességek megtekintésére, majd a templomba. A „Korona” szállodában ebéd volt, délután pedig a Polgári kaszinóban oszonna, nem hiányoztak a hazafias felköszöntők. A kellemesen töltött órák után az ifjuság kocsikra ülve, vigan kelt ultra Kaposvár felé.

— **(Véletlen gyilkosság.)** Mig a havidobogasszony utcai Katics család templomban járt pünkösöd napján, az alatt tragikus história játszódott le odahaza. A kis 12 éves Katics Andris meguntta magát egyedül otthon, levette hát a falról a játékszernek mutatkozó forgópisztolyt, s mulatgatott vele, forgatta, erre is, arra is a hengert. Ép ekkor lépett be a család György nevű fia, észrevette a gyermek kezében a veszedelmes játékszer, figyelmeztette; „Nem jó ezzel játszani Andris!” — de többet nem szólhatott, a pisztoly elsült, s a golyó György nyakába furódott. A lövésre összerutott szomszédok segítségért szaladtak, s a szerencsétlen ifjut beszállították a városi kórházba. A seb veszélyes, de talán nem halált okozó.

— **(Évszázó vizsgák a főreáliskolában.)** F. hó. 11-én a róm. kath. tanulók vizsgálata a hittanból; 14 és 15 én maagánvizsgálatok; 17-én az I. A osztályban magyar és német nyelv és földrajz, az I. B. osztályban mennyiségtan, mért. rajz és természetrajz, az V. osztályban mennyiségtan és ábrázoló mértan, a VI. osztályban magyar, német és francia nyelv, a VII. osztályban mennyiségtan, természettan és ábrázoló mértan; 18-án a II. B. osztályban mennyiségtan, mértani rajz és természetrajz, a II. A. osztályban magyar és német nyelv és földrajz, a III. A. osztályban mennyiségtan, mért. rajz és természettan a IV. osztályban magyar, német, francia nyelv és földrajz; 19-én az I. C. osztályban mennyiségtan, mért. rajz és természetrajz, a III. B. osztályban magyar, német francia nyelv és történelem, a VI. osztályban mennyiségtan és ábrázoló mértan, a VII. osztályban történelem és természetrajz; 20-án az I. B. osztályban magyar és német nyelv és földrajz, az I. A. osztályban mennyiségtan, mért. rajz és természetrajz, a II. B. osztályban magyar és német nyelv és földrajz, az V. osztályban magyar német és francia nyelv; 21-én az I. C. osztályban magyar és német nyelv és földrajz, a II. A. osztályban mennyiségtan mért. rajz és természetrajz, a III. A. osztályban magyar, német, francia nyelv és történelem, a VI. osztályban történelem természetrajz és vegytan; 22-én a III. B. osztályban mennyiségtan, természettan és mért. rajz, a IV. osztályban mennyiségtan, mért. rajz és vegytan, az V. osztályban történelem természettan és vegytan, a VII. osztályban magyar, német és francia nyelv; 24 és 25 én szóbeli érettségi vizsgálat; 26 és 27-én vizsgálatok a rendkívüli tantárgyakból; 29-én ünnepélyes „Te Deum” és a bizonyítványok és jutalomdíjak kiosztása.

— **(A pécsi nemzeti színház)** mint hiteles forrásból értesülünk f. évi október 5-én szombati napon nyitattik meg. Somogyi Károly színigazgatóitt járt városunkban, s minthogy már a nap is meg van határozva, melyen az előadások elkezdődnek, kibocsájtja az előleges színházi jelentést.

— **(A mohácsi iparkiallítás.)** melyet a mohácsi iparosok olvasóköre rendezett, pünkösöd első napján nyit meg, mely alkalommal Stajevics János orsz. képviselő a nagyszámban megjelent iparosokhoz lendületes beszédet intézett. A kiállított tárgyak közül az első díjakat Mutavescics géplakatos és Bence agyagiparos műhelyéből kikerült iparcikkek nyerték. A kiállítást, melyet a két ünnepen át igen sokan látogattak, Jahoda Elek ipartestületi elnök ma este bezárta.

— **(Táncvigalom halállal.)** Mohácsi levelezőnk a következő gyilkosságról számol be: Mohács földmives népe ünnep és vasárnapokon a korona-utcában levő B a d ó György-féle kocsmában táncra szokott gyülekezni, hogy a hét fátadalmait kipihenve, kimulassa magát. Tegnapi, pünkösöd másodnapján szintén együtt voltak és mulattak. A két napi ünnep azonban bő alkalmat adott polgártársainknak, hogy a kellelénél többet öntsenek a garatra és ez szomorú következményeket, gyilkolást vont maga után. Ugyanis este 8 óra felé, midőn a mulatozó társaság már fölözött, B a k ó István márciusban besorozott rekruta magához hívatta a cigányt, hogy huzza neki még egyszer „Minek is van szerelem a világon.” Barátja, Viola József, ki szintén szeretett volna még zene mellett mulatni, vissza akarta csalni a cigányt; Bakó ezt látván, azzal fenyegetőzött, hogy azt, ki hozzá közeledni mer, azonnal leüti. Viola nyomban mellette termett, s fejbe vágta. Bakó neki akart rontani barátjának, de az ott maradt vendégek, különösen T a s y V i o l a Ferenc, a vendéglősnek veje megakadályozta ebben. Bakó bosszút

forralt a dühében atyjáért és fivéréért szaladt, kiket nem a legjózanabb állapotban szintén egy kocsmában talált meg. Miután ezeknek elbeszélte a vele történeteket, mindhárman késekkel felfegyverkezve a Bodó-féle vendéglőbe indultak vissza. Oda megérkezvén, a két testvér atyja, az öreg Bakó Marci neki rontott a mit sem sejtő T a s y V i o l a Ferencnek, ki éppen felesége és gyönyörű kis leánykája társaságában ült, s kérdőre vonta, hogy ő volt e az, ki fiát megbántotta. Viola azt felelte, hogy fiát nem bántotta, hanem megakadályozta, hogy verekedhesék. „Akkor meg kell halnod” kiáltott Bakó és a magával hozott konyhakést Viola felső testrésznél jobb oldalába szurta. Viola vértől borítva revolverért szaladt s Bakóra lött. Néhány pillanat múlva azonban összeesett és a rögtön oda hivatott dr. Lövy Jakab orvos által nyújtott segély dacára néhány perc után meghalt. Az orvos állítása szerint az 5 cm. széles és 20—25 cm. hosszú kés egészen a szívig hatolt, hol a nagy véredényt sértette, ami elvérstét vont maga után. A meggyilkoltat ma délután 5 órakor fogják fölboncolni. A csendőrség úgy az öreg Bakó Marci, mint az egyik fiu elfogatása iránt még tegnap intézkedett. A fiut azonnal el is foghatták, az öreg, a gyilkos azonban elbujt, s csak ma reggel 7 órakor találták meg. A meggyilkolt 32 éves, szép, deli természetű férfi volt. Neje és 5 éves gyönyörű kis leánykája iránti rajongó szeretetéről sokat beszélnek ismerősei. A csendőrség az éjjeli órákban még arról értesült, hogy dulakodás közben egy Ujj Sándor nevezetű földmives is kapott szurást, és azonban rögtön megszökött a Bodó féle kocsmából.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

TÁVIRATOK.

— **Érseki pásztorlevél.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A trieszti érsek pásztorlevelet bocsátott ki, melyben erősen ostromozza az alsó papság amaz eljárását, hogy a szószékről politikai agitációt fejt ki.

— **Az osztrák választási reform.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Valamennyi bécsi napilap vezércikkben foglalkozik az új választási reform tervezetével. A „Neue Frei Presse” a javaslatot politikai és szociális képtelenségnek mondja és kizártnak tartja, hogy a Reichsrat baloldala ily törvényt elfogadjon. A öreg Presse a javaslat megokolásának ismertetésére szorítkozik anélkül, hogy bírálatot mondana róla, de a „Fremdenblatt” a megokolást oly megjegyzésekkel kíséri, amelyek a lapnak a szabadelvű állásponhoz való közeledését sejtetik.

— **A megújult japán-kinai háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Reuter-ügynökség jelenti Formozából, hogy a japán csapatok szerdán Kelung közelében kikötöttek s a kínaiakkal összeütközve heves ütközet után ez utóbbiakat visszaszorították. A kínaiak érzékeny veszteségeket szenvedtek.

— **Bánffy b. újra Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bánffy b. miniszterelnök, kinek úgy látszik, állandó tartózkodási helye Budapest és Bécs közt van, ma este újra Bécsbe utazik a delegációk ülészakára és huzamosabb ideig ott marad.

— **A gráci új egyetem felavatása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnapi délelőtt nyitották meg a király jelenlétében a gráci új egyetemi épületet nagy ünnepséggel. A király beszéde után letették a zárókövet a szokásos szertartások és a király háromszoros kalapács ütése mellett.

— **A felixdorfi löporgyár ügye a delegációban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az ifju csehek úgy a Reichsratban, mint a delegációban szóba fogják hozni a felixdorfi löporrobbanást s az első ülésben interpellációt szándékoznak a kormányhoz intézni, a melyben utalva arra, hogy a lakosság rövid időn belül most már harmadikban lett a felixdorfi állami löporgyárban történt robbanás következtében a legnagyobb rettegésbe ejtve, szigorú vizsgálat megejtését kéri.

NYILT-TÉR *)

Törvényes előzetes nyilatkozás a meghal

AGNES

forrás. Legjobb asztali és kávéfőző. Új és szolgálatot tesz az emésztési zavaraknál.

Járvány idején pedersatív gyógyszernek bizonyult.

Szét-küldése **Édeskuty L.** udvari szállás Altal Budapest.

→ Kapható mindenütt. ←

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget. A szerk.

Laptulajdonos . Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV **PLEININGER FERENC**
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

A Somogyi szinigazgató tulajdonát képező

szinkör (aréna)

szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosítást ad Nagy Ferencz tényképész. (Iskola-utca 15).

Önkéntes árverés.

Néhai Bach Jánosné szül. Liter Katalin hagyatéki tömegéhez tartozó a pécsi 297. sz. tjkvben felvett † 515. hrsz. 334. sz.

ház és udvartér,

mely a belvárosban a **plébánia-köz** és **me-gye-utca sarkán** fekszik, a pécsi kir. tkvi hatóságnak 4129/1895. sz. önkéntes árverést rendelő végzése alapján **4000 frt kikiáltási ár** mellett **1895. évi június hó 28-án d. e. 10 órakor** a tvszék árverési szobájában el fog árvereztetni. Az árverezők 400 frt bánté-pénzt kötelesek letenni.

Pécsett, 1895. június 1-én.

Az örökösök megbízásából:

Dr. Toldi Béla,
 ügyvéd.

803. sz.
 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírószék 1893. évi 20632. számú végzése következtében Szucsits Károly ügyvéd által képviselt Németh József pécsi ügyvéd javára Egedy Sándor görcsönyi lakos ellen 3797 frt 49 kr. s jár. erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 2039 frt 16 kr-ra becsült fehér és siller borok és üres boroshordókból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 11194/1895. számú végzése folytán 3797 frt 49 kr. tőkekövetelés, ennek 1892. évi augusztus hó 15. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 85 frt 65 kr-ban bíróság már megállapított költségei erejéig **Görcsönyben a végrehajtást szenvedő lakásán** leendő eszközlésére **1895. évi június hó 19-ik napjának d. e. 1/3 órája** határidőül kitű-zetik és ahhoz a venni szándékozók oly meg-jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingo-ságok az 1881-ik évi LX. t-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt, Pécsen 1895. évi május hó 30. napján.

Engler Kálmán
 kir. bírósági végrehajtó

ZONGORA RAKTÁR

és

kölcsönző
 INTÉZET

THIERFELDER A. BÉCS

VII/3. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniakban.
 Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak.
 Bécs és a vidék részére

Egy három szobás

LAKÁS

az első emeleten, f. évi augusztus 1-től,

valamint

egy bolt helyiség

a királyi itélő tábla palotájában azonnal bérbé adandó.

Bővebb felvilágosítás kapható lapunk nyomdájá-ban, (Széchenyi-tér, a megye- és Mária-utca sarkán.)

Ajánlati hirdetmény.

Az Esterházy hercegi javak zárgondnokságának központi Igazgatósága Kismartonban a kaposvári uradalomhoz tartozó **bánkútai-, nagyrepási és lapai pusztákon, nyires-középsői és sántosi majorokban** a folyó évben

egy-egy, összesen öt cselédház összes munkáira

nyilvános árlejtést hirdet.

I. Az építkezésre vonatkozó ezen ajánlati hirdetmény mellékleteit képezik:

a cselédház terve, mely mind az öt cselédházra nézve azonos; — költségvetés és építési leírás, az uradalmi felügyelőségnél Dombóvárott betekintheők, esetleg ott kaphatók elismervény mellett vagy posta útján beszerezhetők.

II. Ajánlat tehető egy-egy cselédház építésére külön-külön, vagy mind az öt cselédház építésére együttesen, de csakis általános összegben, az egyes munkanemek külön választását célzó ajánlatok nem fogadtnak el.

III. A költségvetést a központi Igazgatóság **egy-egy cselédházra 5721 frt 04 kr-ban** állapította meg, mely mind az öt házra egyenként ugyanaz marad.

IV. Világosan ki kell tüntetni, hogy az ajánlattevő a költségvetési **5721-04 frt** végösszegért árendéssel, vagy ráfizetéssel vállalkozik-e? Az ajánlat végösszegét számjegyekkel és betűkkel kell kiírni.

Távirati úton tett ajánlatok nem fogadtnak el.

V. Az ajánlatokat **legkésőbb f. é. június 13-án déli 12 óráig a dombóvári hgi felügyelőnél** kell benyújtani. — Később érkezett ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

VI. A közp. Igazgatóság fenntartja magának azt a jogot, hogy az építkezéssel az ajánlattevők közül azt bizza meg kivittel, ki szakszerű kivitelre a legnagyobb biztosítékot képes nyújtani. — Azon vállalkozóval, kinek ajánlata elfogadtatott, építési szerződés fog köttetni.

VII. Az építkezést az építési szerződés jóváhagyásától számítandó 2 hét alatt kell megkezdeni és f. é. október hó 1-ig befejezni, a mikor az épületeket a központi Igazgatóság át fogja venni.

VIII. Az ajánlat az ajánlattevőre a beadáskor a központi Igazgatóságra nézve csak az ajánlat elfogadása esetén válik kötelezővé.

Dombóvár, 1895. június hó 4-én.

Paál József s. k.

gazdasági ker. felügyelő.